

“यत्र नार्थपच्यवसुपच्यवञ्च शिञ्चते” इति ऋ० १, २८, ३
 “अपच्यव्यं शालायानिर्गममिति” भा० । अप-च्यु-क्षरणे,
 अप् । अपक्षरणे । [क्षरिते च ।

अपच्युत ति० अप+च्यु-कर्त्तरि क्त । अपच्ययप्राप्ते नष्टप्राये-
 अपजगुराण ति० अप+गृ-यङ् लक्-ताच्छील्ये चानश् ।
 आच्छादनादिभोचनश्लोके “जिगर्त्सिभिन्द्रो अपजगुराण”
 इति ऋ० ५, २९, ४ ।

अपञ्चीकृत ति० अपञ्चात्मकः पञ्चात्मकः कृतः न०त० ।
 पञ्चात्मकतामनासादिते सूक्ष्मभूते, पञ्चीकारप्रकारस्तु पञ्ची-
 करणशब्दे वक्ष्यते “पञ्चाणमनोबुद्धिशेन्द्रियसमन्वितम्
 अपञ्चीकृतभूतोयं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनमिति” वेदा०प० ।

अपजय पु० अप+जि-भावे अच् । पराजये ।

अपटान्तर ति० पटेन तिरस्कारिण्या अन्तरमत्व न०त० ।
 अव्यवहिते, आसन्ने, संसक्ते च । अपटान्तरमित्यप्यत्रैवार्थे ।

अपटी स्त्री अल्पः पटः पटो न०त० । (कानात्) इति ख्याते
 काण्डपटे वस्त्रप्रावरणे स च “दूष्याधोलम्बिवायुसञ्चार-
 र्थः पटभेद” इति मल्लिनाथः ।

अपटीक ति० नास्ति पटी यस्य कप् । प्रावरणपटशून्ये,
 अपगता टीकाव्याख्यापत्न्योयस्य । टीकाज्ञानशून्ये, “अप-
 टीकोज्जोमाघे भृशं जाद्येन ताद्यते” इत्युद्भटः ।

अपटीक्षेप पु० अपत्याः काण्डपटस्य क्षेपः । प्रावरण-
 पटक्षेपे । नाञ्चे हि प्रावरणपटे अनैराचिप्ने एव पाल-
 प्रवेशोऽभिनयसम्प्रदायस्तुल्लङ्घ्य पात्रेण यत्र काण्डपटं
 स्वयं क्षित्वा प्रविश्यते तेन चाकस्मिकत्वं तत्प्रवेशस्य
 गम्यते । एतत्प्रयोगश्च भूरिशो नाटकेषु ।

अपटु ति० पटुर्दक्षः न०त० । रोगिणि, दक्षतारहिते,
 कार्यात्मने, दक्षताविरोधिमन्दत्वे च । भावे त्व अपटुत्वम् ।
 अपाटवे । तल् । अपटुताप्यत्रैव त्वान्तं न०तलन्तं स्त्री ।
 गुणवचनत्वात् इमनिच् । अपटिमा तत्रैव पु० ।

अपण्य ति० न पण्यः विक्रयः अपाशस्यै न०त० । स्रुत्यादि-
 निषिद्धविक्रये पदार्थे । प्रायश्चित्तसहितानि अपण्यानि
 च प्रायश्चित्तविवेके दर्शितानि यथा

विष्णुः । कण्वस्त्रङ्गरत्नयुङ्गम्भधुरसोर्षाविक्रयी ति-
 रात्वसुपवसेत् । रङ्गः सिन्दूरकसुष्मादि । एतत् सकृद्-
 विक्रये पैठीनसिः । “तथाऽविक्रयोणि ब्राह्मणस्य लवणं
 पक्काञ्चं सधुरक्षीरं दधि द्रव्यदकं सर्वगन्धोलाक्षारक्तासो
 युङ्गसैलं आग्यपशूनामेकशाफाः केशिनः । सर्वे चार-
 ण्याः पशवोविद्यापूर्त्सिभिः गावः शङ्खोर्षा चेति विक्र-

येण तेषामेकैकस्मिन् प्राजापत्यञ्चरेत्” । तथाच्यवनः “दधि-
 मधुच्छिपिष्टसर्पिःपकान्नतिलतक्रक्षीररसविषतिलाश्चनीली-
 कौषेयवासोलाक्षारसलवणविक्रये प्राजापत्यञ्चरेत् । एत-
 च्चाभ्यासविषयं तत्र धेनुरेका दातव्या । हारीतः ।
 “लाक्षालवणमांसतैलक्षीरदधिद्वतक्रगन्धचर्म्मरक्तावाससा-
 भेकतमविक्रये चान्द्रायणम्” तथा शातातपः । “आमसांश
 सुरासोमलाक्षालवणसर्पिर्षांम् । विक्रये सर्वपण्यानां द्विज-
 चान्द्रायणञ्चरेत्” । एतच्चात्यन्ताभ्यासे चान्द्रायणे चाष्ट-
 धेनवः । भविष्यपुराणे । “गुडं तिलांस्तथा नीलीं केशगोधू-
 सकन्यकाः । विक्रये ब्राह्मणोऽपाञ्च कच्छं सान्नपनञ्चरेत्” ।
 एतद्दारव्याभ्यासे सान्नपने धेनुद्वयम् । हारीतः “अथो-
 र्म्भिशिकेशेरिणाञ्च धेन्वनडुदशसशस्त्रविस्तविक्रये तप्तच्छु-
 विधिः । हिङ्गुगुग्गुलुरससर्जरसहरितालमनःशिलाडुन
 गैरिकक्षारलवणमणिमौक्तिकप्रवालदलनखपुक्तिशङ्खवेणुवै-
 णवसृष्टस्यविक्रये च । आरामतडागोदपानपुष्करिणी-
 पूर्त्सुहृद्विक्रयेषु त्रिषवणस्त्रायधःशायी चतुर्थकालभुक्
 संवत्सरेण पूतोभवतीति” । आरामादिनिखिलविक्रये
 हेतुदितिधर्मप्रदीपः । तथा “हीनोन्मानमापनसङ्कर
 सङ्कीर्णविक्रये च” । अत्र च कामाकामसकृद्भ्यासापेक्षया-
 वैषम्यदोषः समर्थनीयः । हीनमानोन्मानमापनं तलादीना-
 ङ्करसङ्कीर्णत्वं द्रव्यस्याद्रव्येण । विष्णुः “प्राणिभूपुण्डसोम
 विक्रयी तप्तच्छुः कुर्यात् । अन्नौषधिपुष्पमूलचर्म्मविदल-
 लुपकापांसकेशभस्मास्थिगोरसपिण्याकतिलतैलविक्रयी प्रा-
 जापत्यम्” । विदलः पाचितवंशादिनिर्मितः । तथा “स्त्रेष्वा
 जहमधुच्छिष्टशङ्खपुक्तिपुशीशककण्णलोहोऽङ्गुस्त्रखड्गपा-
 त्वविक्रयी महासान्नपनम्” । स्त्रेष्वा चर्म्मविकारः वरुडेति
 यस्य पर्यायः । महासान्नपने धेनुद्वयम्, सुमन्तुः “देवर्षि-
 सोमचैत्रप्राजापत्यकूपोदपानदारात्मनां विक्रये कच्छु-
 द्वयम् । द्रवतिलतैलरक्तवस्त्रपक्कान्नां प्राजापत्यञ्चरेत् ।
 गोविक्रयनिन्दासाह यमः । “गवां विक्रयकारी च गवि
 रोमार्ण यानि ह । तावद्वर्षसहस्राणि गवां गोष्ठे क्रमि-
 र्भवेत्” ॥ यच्च मनुनोक्तं सद्यः पतति मांसेन लाक्षया लवणेन
 च । त्रह्णेण शूरीभवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयीति, तन्नि-
 न्दातिशयार्थम् । गौतमः । “पशवः हिंसायोगे” अस्यार्थः
 यत्र विक्रीताः सन्तः पशवोहिंसन्ते तत्र तेषामप्यपण्यत्वम् ।
 यानि चान्यानि गुरुतरप्रायश्चित्तत्रोधकयचनानि तानि
 वहुतरकालाभ्यासे समूहानि शूद्रस्य त्वत्यन्तापदि दोषा-
 भावमाह पराशरः । “लवणं मधु मद्यं वा दधि तक्रं द्रव्यं